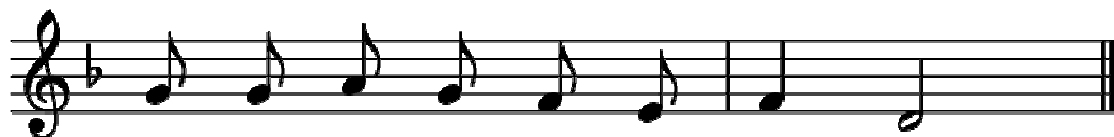

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Od-po-či-nu-tí vě-čné dej jim, Pa-ne, a

svě - tlo vě - čné ať jim sví - tí.

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Tak léto už je za námi. Škoda, že nešlo to teplo napytlovat, teď by se hodilo.

Prožili jsme spoustu pěkných chvil, počínaje kněžským svěcením v Litoměřicích kdy byli po delší době pro litoměřickou diecézi vysvěceni 2 kněží. Na počátku prázdnin se vydal na Moravu 1. turnus dětí ze severu, aby zde společně prožily chvíle na táboře. Po jejich návratu byl týden na vrcholící přípravu dalšího tábora a třetí červencový týden jely na Moravu menší děti. Poté se do Jeníkova vypravili kluci z Moravy na společně prožitý týdenní pobyt. Během něho byl také postaven a požehnán nový kříž v Hudcově na místě zbořené kaple sv. Antonína. Od 10. 8. jsme sjížděli Ohři. Vzhledem k tomu, že bylo málo vody, musela se původní trasa změnit a jeli jsme z Loun do Brozan. Čas utíkal rychle a přišel 17. srpen, kdy se někteří jeníkovští přidali k pěším poutníkům na Velehrad. Po návratu z pouti se mohly zejména menší děti těšit na tzv. Tynaf, kdy pro ně byl na faře připraven pěkný program. Tak jsme se dostali ke konci prázdnin a ten čas dost utekl. V září nás ještě čekala Moravská pouť, tentokrát nepřišel autobus, ale 5 aut. Prožili jsme pěkné společenství a při mši sv. bylo pokřtěno 5 dětí. Díky všem, kdo se o to nějak zasloužili.

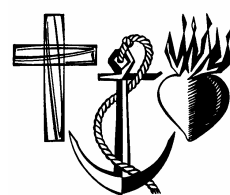
Nyní už se blíží dušičky a s nimi modlitba za naše zemřelé. **V úterý 3. 11.** bude **v 17 hodin** v kostele v Jeníkově mše svatá, obětovaná za všechny zemřelé a po ní půjdeme na hřbitov, kde budeme v modlitbě za zemřelé pokračovat a taky pokropím hroby svěcenou vodou. Zvu všechny, aby se připojili. Je vhodné, když si děti, ale třeba i ostatní, vezmou svíci nebo nějaký lampion.

Na neděli 13. 12. se chystá v kostele v Jeníkově adventní koncert, který pořádá OÚ Jeníkov a na který vás též zvu. Začíná **v 17 hodin** a vystoupí Audite silete Bohosudov.

Chtěl bych taky OÚ Jeníkov poděkovat, že se postaral nejen o osvětlení kostela, který je chloubou naší obce a významnou dominantou, která je vidět už z dálky. I obě schodiště ke kostelu jsou opraveny a nově i zeď u kaple sv. Anny. A je toho mnohem víc, co se zde daří díky dobrým lidem vylepšovat. Dokonce sv. Pavel má zpátky ruku, o kterou přišel nikoli v boji, ale kvůli hlouposti toho, který ji zničil. Když jsem si ji prohlížel, vůbec jsem nemohl objevit, kde byla uražená, tak pěkně je to spravené.

V Lahošti mi zase dělá radost pěkný kříž na křížovatce a opravy interiéru kapličky včetně nové podlahy, za což patří dík OÚ Lahošť.

Všechny vás takhle na dálku zdravím, pamatuji na vás ve svých modlitbách a v nadcházejícím dušičkovém čase budu také více pamatovat na vaše zemřelé.

o. Nik

Zveme všechny žáky od 5. ročníku ZŠ a studenty středních škol na farní kolo 23. ročníku dějepisné soutěže akreditované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy BIBLE A MY

Bible je rozmanitá kniha plná historických událostí a faktů, moudrých podobenství, rad do života... Přijďte odhalit její tajemství!

Kdy: v sobotu 7. listopadu 2015 od 14:00

Kde: na faře v Jeníkově

Nejprve budeme společně bádát v tzv. Knize knih a poté každý účastník vyplní krátký test na téma, které bylo probráno. Ty, kteří přes okresní kolo postoupí až do celostátního, čeká třídní výlet do moravské metropole - Brna. Přihlašujte se, prosím, do 4. listopadu u s.k. Táni (MarieAntonina@seznam.cz, 731 402 748).

Od 1. září má farnost Jeníkov novou katechetku

Farnost Jeníkov má od září novou slečnu katechetku. Jmenuje se Irena Ihmová a položili jsme jí pár otázek, aby se nám představila:

1. Můžeš nám něco o sobě říci?

Pocházím z Brna, mám dva mladší bratry. Na jaře jsem odmaturovala, dostala se na VŠ a pak se rozhodla jít do FATYMu. :-) Ráda chodím do přírody, zpívám, vyrábím různé věci a jsem s dětmi.

2. Co Tě vedlo k tomu, že ses rozhodla jít do FATYMu a proč právě do Jeníkova?

Ve FATYMu jsem prožila téměř celé dlouhé prázdniny a nakonec jsem se rozhodla zůstat. Jeníkov jsem si sama nezvolila, chtěla jsem jít tam, kde to bude nejvíce potřeba.

3. Máš nějaká očekávání?

Ráda bych se více seznámila s místními farníky a společně s nimi kráčela blíž k Pánu Bohu.

4. Na co se těšíš?

Jak již jsem zmiňovala, těším se na poznání místních, společně prožité chvíle a v neposlední řadě na společenství se s.k. Táňou.

Děkuji za rozhovor. Kéž se Ti milá Irčo u nás líbí.

Nabídka odpoledních aktivit

Milé děti, stále vás zveme na:

Odpoledne na faře - v neděli od 14.30. Můžete se těšit na hry a vyrábění, které budeme střídat s kuchtěním (vaření, pečení...).

Hudební nástroj: kytara (k zapůjčení na faře) - čas dle domluvy.

Doučování (čeština, matematika, angličtina...) - čas dle domluvy.

Hlaste se na faře nebo na emailu irenaiii@seznam.cz.

Výroba adventních věnců

Advent znamená příchod. V době adventní tedy očekáváme příchod a to příchod Božího Syna na svět. Adventní věnec se čtyřmi svícemi slouží k symbolickému odpočítávání čtyř týdnů do narození Božího Syna Ježíše Krista. Správně by měl být zdoben do fialova, což je barva adventu.

Srdečně zveme na výrobu adventních věnců:

Sobota 28. 11. 14 – 16 hod. pro rodiče a děti

Neděle 29. 11. od 14.30 hod. pro ženy, slečny, dívky

Svatý Mikuláš přijde i letos za dětmi do Jeníkova

Svou návštěvu ohlásil na sobotu **5. 12. v 14.30 hodin**, kdy se společně sejdeme s dětmi na faře v Jeníkově a po té přijde svatý Mikuláš.

Moc chtěl přijít v neděli, ale má toho hodně. Loučil se srdečnými pozdravy a vzkazuje dětem, že se na ně moc těší!

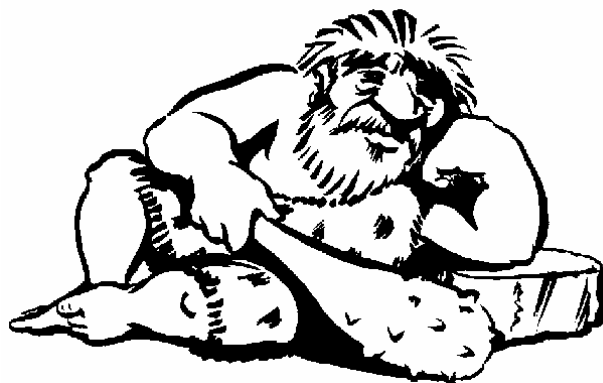
Farnost Jeníkov má vlastní internetové stránky: www.jenikov.net/farnost

Na těchto internetových stránkách najdete články s fotografiemi, pozvánky na akce či jiné zajímavé témata.

TYNAF - týden na faře

Od středy 26. 8. do neděle 30. 8. jsme s dětmi na faře v Jeníkově prožívali TYNAF – týden na faře. Letos jsme díky stroji času cestovali do pravěku, kde jsme zažili nová dobrodružství.

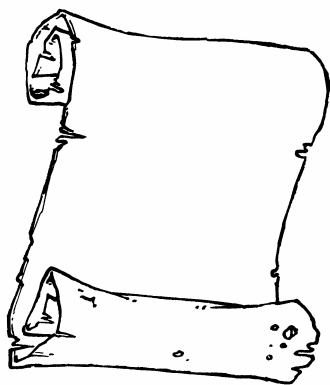
TYNAFU se zúčastnilo 12 dětí, které si vymyslely pravěká jména, vždy podle nějaké své vlastnosti nebo dovednosti či zájmu např: (Chlupatinka, Svalňák, rychlá Štika, Tanečnice..). Nejprve však bylo potřeba najít informace, které jsme potřebovali, abychom mohli sestrojít stroj času. Zjistili jsme, že stroj času musí obsahovat hodiny; ovšem ne s číselným ciferníkem, ale s ciferníkem označující dějiny lidstva od pravěku, současnost i budoucnost. Pak nám již nic nebránilo, abychom mohli cestovat časem. Cesta zpět téměř na začátek světa byla dlouhá museli jsme se různě schovávat před dobovými zvířaty...

První koho jsme v pravěku potkali, byli dinosauři. Dozvěděli jsme se, že se s nimi můžeme setkat i ve 21. století, protože je vědci začleňují pro množství společných znaků mezi ptáky a nejinteligentnějším dinosaurem je vrána. Abychom se to však dozvěděli, museli jsme přemoci pravěkého člověka. Protože jsme téměř týden byli v pravěku, proměnila se naše farní místnost pro děti na chýši, kde jsme kutili všechno možné. Vyráběli jsme sekyrky, hledali a zkoušeli pazourkové nože, vařili pravěkou polévku a zúčastnili se zřejmě první olympiády na světě, vždyť byla v pravěku. Lovili jsme mamuta a poznávali některé rostliny, které přežili až do doby současné. Vyzkoušeli jsme si domestikování tzn. ochočení divokých zvířat, tvořili jsme náhrdelníky z lesních plodin a samozřejmě děkovali jsme také Pánu Bohu, protože díky němu jsme tohle všechno mohli prožívat. V sobotu v noci jsme se stezkou odvahy vrátili do 21. století.

Zamyšlení nad Biblí

Srdečně zveme dospělé na 30. 11., kdy se po mši svaté, která bude v 15 hodin v kapliče v Lahošti, sejdem na faře v Jeníkově a společně se zamyslíme nad textem z Evangelia sv. Lukáše 3,1- 6:

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kai fáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův.

Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať

se uhladí! A každý člověk uvidí Boží spásu.

Denně jsme zahlcováni zprávami o světě islámu. Mnozí zastánci islámu se chlubí, že historické šíření islámu je znamením jeho božské vyvolenosti. A mnozí komentátoři dnešních časů jim to baští a děsí se „neporazitelnosti“ islámské záplavy. Jaká je ale historická realita tohoto šíření? Malé historické okénko nemůže být shrnutím dějin miliard vynovačů Mohamedovy nauky, ale třeba nám pomůže, abychom nepropadali fatalismu, že nás islámský svět přejede jako parní válec shnilý banán.

Strmý vzestup islámu

Mohamed se svým vystoupením s nabídkou nového náboženství, trefil do historického okamžiku, kdy se vzájemně vyčerpaly síly dvou velikých říší – Byzance a Persie. Islám byl záhy násilně vnucován okolním kmenům, což vedlo ke sjednocení Arabů. Vojenské hordy Arabů a podmaněných národů, opojených prvními vítězstvími, záhy ovládly africkou část Byzantské říše, dobyly kdysi druhé největší město světa, egyptskou Alexandrii, a ovládly celé severoafrické pobřeží. V Alexandrii zničily tehdy největší knihovnu světa - tradice ničit kulturní dědictví je tedy něčím, co výbojný islám vždy provázelo. Islámští dobyvatelé ale nebyli schopni udržet vyspělý hospodářský systém, dílo římské kolonizace těchto krajín, a proto se tyto oblasti nebyly schopny stát dlouhodobě hospodářskou základnou pro obrovské muslimské armády. Tento fakt zachránil tehdejší jižní a západní Evropu – islámská vojska obsadila sice téměř celý Pyrenejský poloostrov (dnešní Španělsko a Portugalcko), ale překonat pohoří Pyrenejí a zaplavit území dnešní Francie se jim nepodařilo díky v pravdě zázračnému vítězství křesťanských vojsk u Poitiers v říjnu roku 732. Tehdy měla křesťanská civilizace skutečně na mále. Vojsko Karla Martella (dědečka Karla Velikého) bylo asi to jediné, co se v tehdejší křesťanském světě mohlo muslimům postavit. Přízvisko Martell označovalo kladivo speciálně upravené pro použití v bitvě proti nepříteli. Pro křesťany to bylo zachránění s vypětím všech sil, pro muslimy v zásadě jen neúspěšný výpad z Pyrenejského poloostrova.

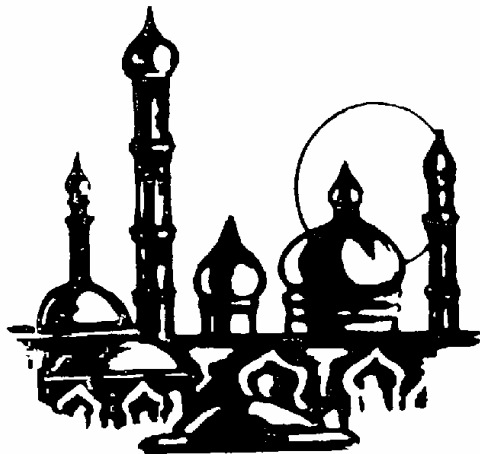
Rozdělení islámu

V té době se muslimům podařilo zničit drtivou většinu držav byzantské říše v Malé Asii (dnešní Turecko) a definitivně vyvrátit Perskou říši. Právě prostor perské říše (dnešní Irán, Irák, částečně Afganistán, Pakistán a území Kavkazu) se stal novým místem pro rozšíření islámu. Oslabená Byzantská říše by asi neměla žádnou šanci odolávat drtivému tlaku muslimských hord, ale právě v prostoru bývalé Perské říše se objevili pro muslimy rovnocenní nepřátelé – nejprve Seldžukové (dnešní Turci) a pak především tatarské a mongolské hordy. Mnozí z těchto východních nájezdníků přijali islám. Velká vzdálenost od arabské kolébky islámu však vedla k ještě většímu prohloubení rozdělení islámu na

dvě velké skupiny: sunity a šíity. Obě skupiny vůči sobě mnohdy vedly nesmiřitelný boj a tím se navzájem vyčerpávaly v možnosti další expanze vůči svému okolí.

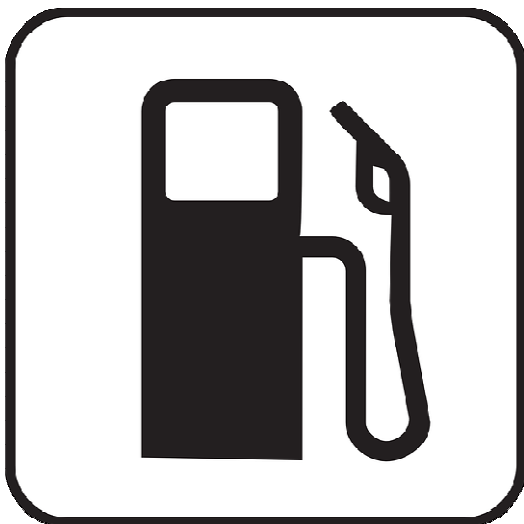
Význam křížových výprav

Vzestup evropské společnosti v podobě první křížové výpravy, dobytí Jeruzaléma a vzniku maličkých křížáckých států byl pro muslimské vládcy z řad Fátimovců jen drobnou pohraniční válkou, sice s mimořádnou prestiží (porážka „nevěřících“), ale se zanedbatelným ekonomickým rozměrem. Až nástupce Fátimovců – Osmanská říše, se stala novým ohrožením křesťanské Evropy. Byzantská říše byla převálcována, centrum Byzancie – Konstantinopol, byl dobyt (1453) a přejmenován na Istanbul (Cařihrad) a osmanská vojska zaplavila Balkán a začala ohrožovat habsburskou říši. Dvě vítězství před branami Vídně – 1529 a 1683 uhájily celistvost území Habsburské monarchie, která posléze přešla do protiútku a postupně vytlačovala Osmanskou říši z prostoru Balkánu.

Úpadek islámského světa

Od 18. století je Osmanská říše a tím v zásadě celý islámský svět v pozici bitého člověka – ze severu carské Rusko, z východu Čína a Mongolsko, na jihu a jihozápadě rozpad na různé národnostní státy – to vše dovedlo Osmanskou říši, předchůdkyni dnešního Turecka do takové situace, že oba zneprátelené bloky evropských států – Dohoda a Trojspolek, se potácely v nejistotě, zda má smysl jí nabídnout spojení a veřejně se o ní psalo jako o „nemocném muži na Bosporu“. Příklon k Trojspolku v čele s Němcem vyplynul nakonec jako důsledek příklonu carského Ruska na stranu Dohody. Prohra Trojspolku před 100 lety v bojích první světové války pak znamenala definitivní zánik Osmanské říše, a muslimský svět byl vnímán jako zaostalá část zeměkoule, kam se na-

pnula pozornost expandující evropsko-americké civilizace. Před 50 lety by termín islámská expanze byl v geopolitickém vnímání fantasmagorickým blábolem. Sílu islámské společnosti ale znovu darovala právě evroamerická civilizace – a to za dnes nejcennější suroviny pro technický rozvoj – ropu a ropné produkty. Ropa zajistila pouštním pustinám Arabského poloostrova a střední Asie nesmírné bohatství. Kde je bohatství, je i touha po prestiži a tím pádem také chuť k expanzi. Na co evropské státy pod zkušeností dvou krvavých světových válek rezignovaly, to nyní zajímá ty, kteří si už nemusí dělat starost s každodenním přežitím v nehostinných oblastech Arábie.

Výhled do budoucna

A ještě jednou vládnou islámský svět – a tím je demografická revoluce. Evropsko-americkou kulturu potkala zkušenost všech vyspělých kultur, které známe z historických souvislostí – demografický pokles v důsledku mimořádně vysoké životní úrovně. Zvláště na tomto faktu se nese očekávání ideologů Islámského státu, že „přerodí“ dnešní Evropu. Nám zbývá, kromě naděje na Boží plány, ještě jistá sociologická zákonitost – že většina příchozích (imigrantů) se nejpozději ve třetí generaci svých potomků ztotožní

se obvyklostmi společnosti, ve které se narodily. Zda to takto bude fungovat i s dnešní vlnou islámu, ukáží dějiny, které jsou před námi. Křesťan by nikdy neměl zapomínat, že i celé dějiny jsou v moci v záměrech milujícího Boha, Pána dějin a věků. Amen.

P. Petr Bartoněk

O xenofobii

Stále přítomným rysem české společenské reflexe věcí veřejných je výrazná xenofobie, neboli strach z cizího, či neznámého. Na xenofobii spoléhají populističtí politikové sbírající podporu na tématech jako romská otázka, problém imigrantů nebo odmítání Evropské unie. Typickým znakem populismu ve složitých a komplexních otázkách je (zdánlivě) jednoduché, odmítavé řešení. Strach a nenávisť totiž nejsou předmětem rozumové argumentace, ale velmi přirozených citů. K dospělosti každého člověka patří schopnost své city podřizovat rozumu – ale ne každému a ne vždy se to daří. Strach z cizího a neznámého je velmi přirozený a velmi silný. Pracuje v něm totiž pud sebezáchovy – nejsilnější pud evoluce – a fantazie – nejvzrušivější orgán duše. Můžeme si

všimnout, že v hororových filmech netvoří největší strach násilné scény, ale ono napětí z nevědomosti, odkud nepřítel vyskočí. Lze tedy xenofobii účinně předcházet? Stručnou odpovědí je dvojí: poznávat předmět svého strachu a podřizovat své city rozumu. Připomněl bych litanii proti strachu (kterou nedávno připomínaly i Lidové noviny) z pera Franka Herberta v románu Duna: „Nesmím se bát. Strach zabíjí myšlení. Strach je malá smrt přinášející naprosté vyhlazení. Budu svému strachu čelit. Dovolím mu, aby prošel kolem mne a skrze mne. A až projde a zmizí, otočím se a podívám se, kudy šel. Tam, kam odešel, nic nezůstane. Zůstanu jen já.“

Daniel Blažke

Musí tam být velmi dobře

Při lidových misiích žehnáváme vždy domy. Protože požehnání má velkou cenu a sílu, nabízíme vždy požehnání domu úplně všem. Chodíme, jak se říká, dům od domu. Jsou to často pěkná setkání. Někdy je přijetí velmi vlídné, jindy i odmítnutí. Mnohdy jsou u toho také zajímavé rozhovory.

Když jsme žehnali domy letos na podzim v Třebíči, potkal jsem také jednu velmi starou, ale vitální a veselou paní, která tvrdila, že je nevěřící. Hned se však ráda dala do rozhovoru na toto téma a mluvila i o posmrtném životě. Citovala svoji švagrovou: „Musí tam těm našim zemřelým být velmi dobře a musí tam být velmi krásně. Bůh to pro ně asi dobře připravil, když se žádný z nich odsud ještě nevrátil.“ Společně jsme se tomu zasmáli. Ale v další části debaty jsme došli až k tomu, že je opravdu důležité, jakou kdo má představu o životě po smrti, a že právě podle toho často utváří svůj život pozemský. Zvláště v těchto dušičkových dnech se máme častěji ke své představě o věčném životě vracet, pravdivě si ji prohlubovat a žít tak, abychom byli na setkání se svým Pánem a soudcem připraveni.

P. Marek Dunda

Cože, být zaživa pohřben?

Babička se zeptala dcery své kamarádky, tedy také babičky (která žije v domově důchodců) na to, jak se jí daří, a dcera odpověděla: „Nezlobte se, ale s maminkou je to stále horší. Teď, když nás již ani nepoznává a není možnost s ní komunikovat, tak k ní již nejezdíme.“

Chápu, že maminka je kvůli své nemoci, možná věku, či dalším činitelům na tom tak, že již nepoznává svou vlastní dceru - to maminku koneckonců omlouvá, ale přesto je pro dceru stále její mámou. Ale pozor, toho se dcera v tuto chvíli zříká. Jinými slovy, máma byla, když mi něco dávala, když jsem z ní něco měla, teď už není kvůli zdraví schopná něco mi dát, tak už není má máma? – Čekám tedy v tuto chvíli jen na parte, abych se dozvěděla, že můj biologický rodič zemřel. Pak se podle toho zařídím a popřemýšlím, co bych z něho ještě mohl vyzískat do svého života.

Nikdy jsem tomu nevěřil, ale nyní již vidím, že je možné - ano opravdu za života pochovat člověka. Nezlobte se, ale i zvířecí instinkt a pud je v tuto chvíli v některých případech na tom dál, než láska člověka. Ale co je to vlastně láska?

P. Jindřich

Termíny a témata exercicií pro rok 2016

- 14. – 17. 1. – Soluňáci – P. Marek Dunda – Tah na cíl
- 21. – 24. 1. – muži – jáhen Ladislav Kinc – Milosrdenství
- 28. – 31. 1. – Marianky malé – P. Marek Dunda – No toto!
- 11. – 14. 2. – ženy – jáhen Ladislav Kinc – Milosrdenství
- 18. – 21. 2. – Marianky středně velké – P. Marek Dunda – Vděčné srdce
- 25. – 28. 2. – ženy – P. Milan Plíšek – Hovory o víře
- 10. – 13. 3. – Marianky dospělé – P. Marek Dunda – Máme proč se radovat
- 21. – 24. 4. – maminky Marianek a Soluňáků – P. Marek Dunda – Prožívané mateřství

Tábory

Letos jsme pro děti z Jeníkova a okolí připravili dva táborové turnusy. A jaké byly? To si můžete přečíst v těchto článcích:

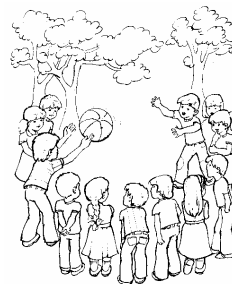
Tábor ve Vranově nad Dyjí 4. 7. – 11. 7. 2015, jak jej zaznamenaly děti a vedoucí

Tábor začal v sobotu odjezdem z Jeníkova. Po dlouhé cestě děti dorazily do Vranova, kde se rozdělily do družstev a vymyslely si pokřiky.

Cesta byla docela dobrá i náročná. Polovina jela vlakem a zbytek autem. V neděli jsme byli na mši svaté a batikovali jsme. Odpoledne jsme si užívali na pláži a večer jsme šli po týmech na bojovku. Perla

V sobotu jsme hráli hry a v neděli jsme se seznamovali. Kuba

Každý den po budíčku byl vyhlášen nástup a společně jsme docházeli do rotundy ve Vranově, kde jsme se modlili ranní chvály a zpívali jsme. Po ranních chválách jsme se nasnídali a následovaly hry. Poté byl oběd a následně si všichni užívali polední klid. Po odpoledním klidu byla svačina, nástup a hry. Potom večere a večerní chvály se zpěvem.

PONDĚLÍ: Dopoledne jsme spali po nedělní noční hře. Pak jsme byli na přehradě, povídali si o Davidovi a Goliášovi. Také jsme byli na mši svaté na pláži. V pondělí se mi nejvíce líbilo skákání z mola na vranovské přehradě a střelení na Goliáše.

ÚTERÝ: V úterý jsme dobývali Jeruzalém. Následovalo vyrábění archy, kterou jsme schovali a nakreslili mapu, aby ji mohl jiný oddíl najít. Odpoledne jsme se opět koupali na přehradě. *autorky: Kristýna alias Kiri-sýry-máslo s vedoucí Ladkou*

STŘEDA: Jeníkovské děti spolu s vedoucími byly ve středu pozvány na primici o. Marka Coufala do nedalekého Bezkova. Vysoké teploty minulých dní vystřídal déšť, který ovšem v průběhu slavnostní mše sv. ustal. Po bohaté hostině jsme odjeli zpět na faru, kde se ve středu mj. nacvičovaly divadelní kusy.

ČTVRTEK započal obvyklými ranními chválami, následovala mini-olympiáda. Děti každé za sebe absolvovaly 11 rozličných disciplín. Po obědě a potřebném odpočinku jsme vyrazili po týmech na tzv. hledačky kolem řeky Dyje. Pomocí veršovaných textů hledaček jsme nalézali četné místní zajímavosti. Doplnění tajenky bylo zaslouženou odměnou.

Divadelní scénky na témata ze života „borce krále Davida“ pobavily i po- učily ostatní táborníky. Některé scénky byly zakončeny zpěvem radost- ných Davidových žalmů

Po večerních chválách a zpěvech, které si muzikální táborníci oblíbili, následovalo opékání špekáčků, coby odměna za snahu minulých dní. Den jsme završili individuální stezkou odvahy kolem kostela po bývalém hřbi- tově. Ostatní mezitím pěli romské písně s kytarou u ohně.

Vedoucí skupinky Žlutoborců Jindra

PÁTEK: Páteční den jsme výletovali. Vydali jsme se za otcem Marianem Huskem do farnosti Znojmo Louka a nestačili jsme mrkat...

Otec Marian nás přivítal u své fary a hned nás pozval, abychom se šli podívat na farní prasátka, což se jeníkovským velmi líbilo. Po té nás otec Marian vzal do farního kostela, kterým nás provázel. Mohli jsme se podívat na půdu kostela, na zvonici a dokonce si prohlédnout zvony, podívali jsme se také do krypty a samozřejmě do lodi kostela. Ně- kterým jeníkovským se moc líbily ostatky svatých, tak si s nimi udělali pár fotek někteří

dokonce selfí... Když jsme se dost vynadávali, vzal nás o. Marian na farní zahradu, kde rozbalil jeden svůj starší "letoun" - paraglidingové křídlo, se kterým jsme chytali správný vítr, aby nám to i ze země trochu lítalo.

Následoval výborný oběd v restauraci pana Karla ve Znojmě, kde náš výlet končil, ale rozhodně ne páteční den. Po návratu z výletu bylo potřeba dát vranovskou faru do pořádku a tak se uklízelo a balilo a vše připravovalo na sobotní odjezd.

Večer nás čekaly poslední večerní chvály a vyhlášení celotáborové hry.

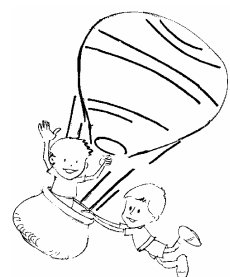
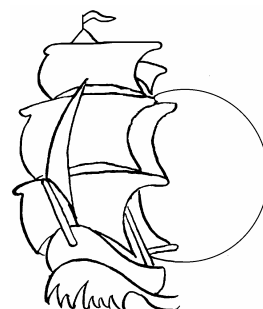
Tábor se vydařil a přinesl mnoho dobrého. *Vedoucí tábora Táňa*

Druhý táborový turnus 18. 7. – 25. 7. Na Bítově. Téma: Cesta kolem světa

18. 7. 2015 krátce před 9. hodinou jsme se s dětmi a rodiči setkali na duchcovském nádraží, odkud jsme vyrazili na tábor do Bítova. Cesta byla daleká. Vlákem jsme ujeli 550 km a na cestě jsme strávili okolo 7 hodin...

Až jsme dorazili na místo, kde nás již čekala hlavní vedoucí tábora Nazareta, která nás uvedla do táborového tématu: Na světě vládne tma, je třeba svět zachránit a přinést do něj světlo. A jak? Musíme najít toho, kdo sám svítí dobrým příkladem a je světlem. Tím někým jsou svěťci, které je potřeba v každém světadíle najít...

K záchraně světa vyzval táborníky dopisem sám Willy Fog, který již pro značný věk není schopen světce vyhledat. Na pomoc doporučuje přítelkyni, jejíž jméno děti objeví až na konci tábora...

Začínali jsme v Anglii a pokračovali jsme přechodem přes moře do Francie, kde nám své světlo dala sv. Bernadeta. Byli jsme také v Číně, v Kanadě, v Egyptě i v Austrálii, kde jsme se setkali s místním domorodcem. V rámci táborových výletů jsme navštívili hrady Bítov a Cornštejn. Chodili jsme se také koupat.

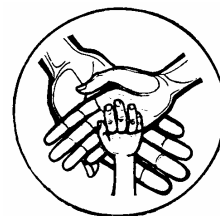
Ve volných chvílích si kdo chtěl, mohl vyrobit desátek. A kdo byla tajemná přítelkyně, která pomáhala zachraňovat svět? Panna Maria.

Nezapomněli jsme každý den předkládat Pánu Bohu, Jemu patří veliké poděkování. A byl svět zachráněn? Záchrana není u konce, každý den svět potřebuje, aby do něj někdo vnášel světlo.

Jeníkovských táborů se celkem zúčastnilo 52 dětí. Mnohé se naučily Desatero a jiné základní modlitby, které v životě snad využijí; v každém případě vědí na koho se obrátit, když budou hledat pomoc.

S týmem vedoucích jsme se snažili táborníky vést k uvědomění, že pravidla jsou pro život potřebná, a ten, kdo je nedodrží, musí pak nést následky za své chování.

Zažili jsme mnoho legrace, ale i napínavých okamžiků...

Poděkování obci Jeníkov

Ráda bych za celý organizační tým poděkovala obci Jeníkov, která stejně tak, jako v minulých letech podpořila i letos oba jeníkovské tábory finanční částkou 2.500-, kterou jsme použili na nákup potravin. Obec Jeníkov patří mezi dárcy a dobrodince, bez kterých bychom tyto tábory nemohli uskutečnit v takovém rozsahu. **DĚKUJEME**, kéž vám dobrý Bůh odplatí.

Táňa Dohnalová

Jak jsme se zúčastnili pěší poutě na Velehrad

Na Velehrad nás šlo celkem pět jeníkovských + nová slečna katechetka Irča.

V pondělí 17. 8. jsme vycházeli na pěší pouť z Vranova nad Dyjí. První den jsme šli 18 km do Znojma. Cestou jsme zpívali a šli jsme se přes Citonice, které Perla pojmenovala Citronice, kde jsme měli přestávku a dostali jsme pohoštění od babiček. Už první den byla pro nás jeníkovská cesta náročná a nejednou jsme se nechali slyšet, že nás bolí nohy a chceme domů... Za tmy jsme došli do Znojma, kde jsme se v kostele svatého Mikuláše pomodlili. Na faře jsme po hygieně uložili ke spánku.

Druhý den jsme putovali do Miroslavi 33 km. Budíček jsme měli již v 5.30, abychom stihli v 6.30 vyjít. Asi po hodince chůze jsme měli přestávku, napili jsme se a něco jsme zakousli. Velmi přšelo a během cesty nás viděly starší dámy, byly překvapeny, že máme na sobě trika a kraťasy v takovém dešti. Okamžitě jedna paní volala své dceři, aby přijela a vzala nějaké tepláky a kalhoty. Když dcera přijela, hned nás ta paní vzala k sobě domů, zde nám dala tepláky a také ponožky. Moc

nám to pomohlo. Zbytek cesty byl náročný a byly jsme rády, že jsme došly. V Miroslavi byla v 19 hodin mše svatá, občerstvení a veselý večer, kde jsme se také zapojily se scénkami.

Třetí den jsme šli 40 km do Blučiny a také jsme se opět připravovali na veselý večer.

Čtvrtý den jsme šli do Větěřova 42 km a v tomto dni se nám stala veselá příhoda: Byl to velice náročný den, tak jsme se rozhodly po přestávce, že půjdeme napřed. Ale jak jsme šly, tak jsme nevěděly kudy máme jít. Viděly jsme dvě paní, tak jsme se šly zeptat. Ještě je třeba říci, že jsme šly jakoby ze Židlochovic. A Oli se ptá: „Prosím Vás nevíte kudy se jde do Židlochovic?“ A já na to: „Ne, Oli do Tesařova?“ A konečně Jiřina řekla: „Néééé. Do Větěřova?“ Paní asi nevěděly co si myslet a my jsme se celou cestu pořád tomu smáli, že nevíme kam jdeme...

Pátý den jsme šli 30 km do Buchlovic. Celý den se šlo pořád z kopce nebo do kopečka a občas rovinka. Odpoledne přišel kopec největší – sv. Klimentek. Sv. Klimentek jsme vyšli, ale byl to boj a na něm jsme se setkali s ostatními proudy. Viděli jsme se i s Michalem Sekničkou, který byl před lety našim táborovým vedoucím a nyní je již knězem. Z Klimentku jsme šli do Buchlovic, kde nás čekal veselý večer Miss Pajda.

Poslední den se šlo 6 km na Velehrad. Cesta byla krátká. Jakmile jsme došli máčely jsme si nohy v kašně...Po slavnostní mši svaté jsme odjely nejprve směr Vranov nad Dyjí a po té v neděli do Jeníkova.

Michaela Vašková

Slůvko pro děti

Milé děti, prožili jsme měsíc říjen, ve kterém se častěji modlíváme k Panně Marii. Proč zrovna k Panně Marii? Určitě všichni víte, že to je maminka Pána Ježíše. A nejen to. Je nebeská maminka nás všech. Můžeme se k ní vždy obrátit. Panna Maria byla dívka jako každá jiná. Jedním ale velmi vynikala. Měla moc ráda Pána Boha! Když už byla větší, navštívil ji archanděl Gabriel. Panna Maria se ulekla. Co byste asi udělali vy? Také byste se lekli, že? Archanděl ji hned uklidnil, protože ji nechtěl vystrašit. Přinesl ji velkou novinu. Řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“ A Panna Maria odpověděla: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.“ Když archanděl Gabriel dostal odpověď, vrátil se zpět.

A jak jste na tom vy? Co odpovíte mamince, když vás požádá o pomoc?

Neodpovíte jí snad: „Počkej mami nebo mě se nechce...?“ Kdyby náhodou tato chvíle nastala, vzpomeňte si na Pannu Marii, jak ona odpověděla archandělovi a u ní hledejte příklad.

Irena Ihmová

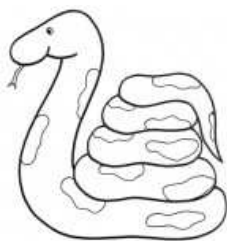
Humor nesmí chybět...

„S těmito léky prospíte celou noc,“ ubezpečuje lékař pacienta. „A kolik si jich mám vzít?“ „Každé dvě hodiny jednu tabletku.“

„Pepo, dnes mi volala tvá třídní učitelka a stěžovala si na tvé chování ve škole.“ „Tati, to lhala. Dneska jsem tam vůbec nebyl.“

Paní učitelka říká dětem, aby vymyslely větu se slovem PAKLIŽE. Vyvolá Aničku. Anička povídá: „Květiny se musí hodně zalévat, pakliže je velké sucho.“ „Výborně!“ pochválí ji paní učitelka a vyvolá Pepíčka. Pepíček se nadechne a říká: „Jeli jsme na horu vlakem, vlak cuknul a na tatínka spadl batoh, dva kufry a pak lyže!“

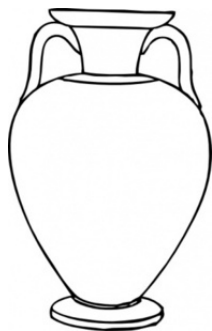

Králík potká hada a říká: „Sorry za to jak jsem se ti smál, že nemáš nohy.“ Hada říká: „To je v pohodě.“ Králík: „Tak jo, tak ruku na to!“

„Ty, Franto, jsme my jedovatí hadi?“ „Ne, proč?“ „Ufff... já jsem se kousl do jazyka.“

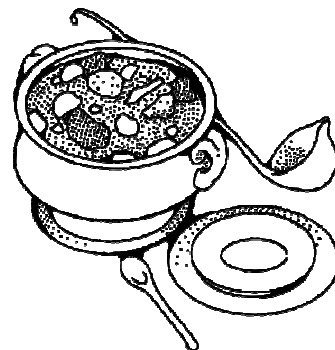
Potkají se dvě žížaly - „Ahoj, kde máš starýho?“ – „Ále..., kluci ho vytáhli na ryby....“

Potkají se dva ježkové. Jeden má obvázanou packu. „Co se ti stalo?“ ptá se jeden. „Ale zapomněl jsem a podrblal jsem si záda.“

„Mami, mně ten guláš nechutná!“ stěžuje si malý Ládík. „Mlč a jez! Za dvacet let budeš manželku otravovat vyprávěním, jaká jsem byla vynikající kuchařka!“

„Mami, pamatuješ si na tu vázu, jak ses vždycky bála, že by se mohla rozbít?“ „Ano, a co má být?“ „Nic. Jenom, že teď už se bát nemusíš.“

„Sedni si u nás.“

„Nemohu, tatínek mi dal pár facek na zadek“

Dušičkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2015 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již sedmdesáté šesté) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2015. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné